

DER ER NOGEN DER SIGER

DER ER NOGEN DER SIGER

© 2021 Anne Zenon og
Forlaget Brændpunkt
Cover: Illustrator Gonzalo Vento
Forfatterfoto: Fotograf Louise Gram
Redaktion: Forlaget Brændpunkt
1. udgave, 2021
Tryk: Scandinavian Book A/S, Danmark.
ISBN: 9788794083867

WWW.BRÆNDPUNKT.DK

Denne bog er beskyttet i medfør af gældende dansk lov om ophavsret.
Kopiering må kun ske i overensstemmelse med loven. Det betyder f.eks.
at kopiering til undervisningsbrug kun må ske efter aftale med Copydan
Tekst og Node.

ANNE ZENON

DER ER NOGEN
DER SIGER

FORLAGET BRÆNDPUNKT
DIGTROMAN

RØRVIG

19. JUNI 2019

tasken gnaver i min skulder
fra bilen op til terrassedøren

jeg burde låse op
lukke frisk luft ind
som kan fjerne den tunge lugt af træ
men jeg sætter mig på trappen
lægger ansigtet tilbage i solen

Tobias løber rundt i det høje græs
spørger igen, om vi kan bade
duften fra fjorden blander sig med hybenroserne
jeg hører, hvordan jeg prøver at begejstre de andre
her er dejligt, er her ikke

Nicolas går over til det grønne skur
lægger skulderen til døren og puffer
skramler, rykker rundt, trækker grillen over gulvet
låget på kuglegrillen har sin helt egen lyd

mine bare tæer aer græsset

Nicolas kommer ikke ud igen

hvad skal vi lave, sukker Laura
holde ferie, svarer jeg
rejsrer mig op og tager Tobias i hånden
prøver at få ham til at glemme stranden
fordi Nicolas har sagt, at han snart vil gå i gang med maden

kom, siger jeg
Tobias løber gennem græsset
jeg føler mig som en ko
lukket ud på marken efter en lang vinter
mens Tobias er en gazelle

løbeturen får mig til at svede
stoffet suger sig fast på min mave og om mine bryster
forpustet trækker jeg ud i kjolen og går tilbage til bilen
sætter papbakken med jordbær på havebordet
plastikstolen har fået små pletter af alger
ville egentlig gerne samle alle
men sætter mig ned
det må være okay med en pause
siger jeg til mig selv

mærker at det ikke er noget, som jeg tror på

please, kan vi bade
Tobias folder hænderne og laver hundeøjne

christ, sukker Laura og sender mig et blik
der advarer mig mod at give efter
kort efter har hun skiftet til bikini og dufter af kokos
jeg har opgivet at finde ud af
hvor alle de nye ting kommer fra
men gætter på, at det er fra deres far

okay, en kort tur, siger jeg til Tobias
i forsøget på at gøre et af børnene glade
jeg låser huset op
sætter taskerne ind i soveværelset
og finder badedragten
størrelsen er absurd
og siger til mig selv, at jeg skal tage mig sammen
finder et badehåndklæde stort nok til min krop
og trækker i skydedøren til terrassen
Tobias spiller frisbee med sig selv
jeg skal lige til at råbe til børnene, at vi kan gå
da min mobil ringer
ringetonen er lyden af hamsterhjulet
der skærer gennem sommerens helle
der kun lige er begyndt

navnet på telefonens display er fremmed
men jeg kan med det samme høre, at det er vigtigt

der er nogen, der siger, at du har slået Tobias

siger kvinden fra kommunen

hvad, siger jeg højt
med min lærerstemme
men mærker energien sive ud af mig

skulle jeg have slået Tobias
gentager jeg uforstående i den varme mobil

havet bruser i mine ører
jeg tænker, hvordan *nogen* ser ud
har *nogen* mange venner
der synes det samme
er *nogen* lille eller stærk

jeg kan ikke mærke min krop
intet af det jeg føler
kan kobles til det, der hænger på min krop
som for eksempel arme eller ben

på køleskabet hænger et portræt af Tobias
med hans glade smil i en aluminiumsramme
og jeg kan allerede fornemme
at noget er slået i stykker

gennem ruden ser jeg Nicolas skubbe græsslåmaskinen
som han har gjort, siden vi købte huset som nyt par

maskinen laver striber i græsset
Nicolas fjerner sved fra panden med sin underarm
og går
sikkert på vej efter en kold øl
og jeg mærker sveden løbe ned ad min ryg

det er fordi, der er kommet en underretning
siger kvinden i telefonen

stemmen er flink
jeg bliver underligt forvirret over hendes dialekt
den ville være god til reklamer

det er svært at trække vejret
det er, som om jeg skal drukne
men det føles ikke vådt, mere tørt
jeg ved ikke, om man kan drukne i tørke

ikke også, siger hun
jo, svarer jeg
uden at vide hvor vi er i samtalen

vil du vide, hvem der har anmeldt dig
spørger hun med en professionel stemme
som jeg kender fra mig selv, når jeg underviser

ja, siger jeg

og lyder som en, der får en stor gave
jeg venter på øjeblikket, hvor jeg får taget bindet fra øjnene
i en duel om mit barn
til jeg får lov at se, hvem der sigter mod mig
og med hvilket våben
det gør vel kampen lettere

jeg fornemmer, at rummet bliver lysere
og jeg får en smule mere luft i lungerne

det er børnenes far

kvinden holder en pause
som om hun ved
hvor mange vejtrækninger jeg har brug for
før jeg igen kan tale

jeg hiver begærligt efter luft
ikke højt
prøver ikke at virke mærkelig
eller svag
og slet ikke som en mor
der slår

okay, siger jeg
det giver mening
og lyder næsten glad

gør det, spørger stemmen
og jeg nikker ud i luften
forklarer om den verserende bopælssag
Stefan der bliver ved med at kræve
at børnene skal bo hos ham
selvom han har tabt sagen før
og som kæmper mere for at få friweekender

kvinden vil gerne snakke med mig
om
det

ja, svarer jeg
tænker på jordbær, strand
og hvor hurtigt man kommer i fængsel
og hvad man er bagefter

jeg er i sommerhus, svarer jeg
og det forstår hun godt
hun siger, hun kommer forbi os i morgen
jeg venter på, at hun skal rette sig selv
men hun mener det
hun kommer ud til os i sommerhuset

da jeg lægger på, står Tobias ved skydedøren
med håndklædet under armen

havet bruser igen
bølger overdøver tanker om
fængsel
røde numser
blå mærker
røntgenblikke
og en kommune der kommer med i sommerhuset i morgen

jeg tænker på, om jeg kan nå at bage kage
om man godt må holde sommerferie
i et hus under ombygning
må værktøjskasse og strandtaske
stå side om side
og hvad gør andre
hvad synes andre
er okay
synes de at det her
er okay

jeg finder trøst i, at vi har trampolin i haven

som de andre

og måske når Nicolas at slå græsset færdigt
inden i morgen
men først skal vi til stranden

for man skal holde, hvad man lover

børnene griner

og når kun at dyppe tæerne, før jeg siger

at vi snart skal tilbage

og jeg kommer til at vrisse

fordi de protesterer

de kan vel nok forstå

at Nicolas ikke skal vente i al evighed

og mens de igen løber ud i bølgerne

tænker jeg på at give efter

lade dem bade så længe de vil

men det betyder så meget for Nicolas

at forkæle os med dejlig mad

og starte ferien på den rigtige måde

jeg kalder og kalder

ser mig over skulderen efter vrede ansigter

eller nysgerrige blikke

jeg vil hjem

nu

inden Tobias får blå mærker

hvordan ville det ikke se ud

når kommunen kommer i morgen

SØRENS KÆLDER, INDRE BY
JUNI 2005

vi er varme af den stærke sol
fejrer at have overlevet den første praktik
og lyder allerede som et lærerværelse
didaktik, differentiering og dannelse
terminologier flyder mellem os
som lim der binder os sammen
teorien om relationskompetence
og andre buzz words
har været omsat til praksis i klasseværelserne
og vi er kommet et skridt tættere
på vores drøm
og vores fremtid

jeg har mærket børnenes blik på mig
når jeg fortæller noget nyt, de skal lære
og jeg ved, at lærerjobbet er det rigtige for mig
jeg vil give, hvad der skal til
så børnene tror på sig selv

fra kælderen bliver musikken højere og højere
sol bliver til måne
ansigterne udviskes
fadøl tømmes

den plads må være min, siger en fyr
som lander i stolen ved siden af mig
i et kort øjeblik hvor Barbara har rejst sig

hans mørke pandehår stritter på en underlig måde
enhver ville prøve at lægge det ned
men det er meget sødt, at han ikke prøver
tror jeg nok
han får mig til at tale
uden jeg ved, hvordan vi er kommet hen
til det mest private
og det alligevel føles trygt
hans øjne søger noget
dybt
som om han ved det hele
det vækker et mod
en strøm af ord og vilje

nu ved han alt om praktikken
og hvordan jeg kan se de børn
der har mest brug for min hjælp
og ved hvad det betyder for mig
at kunne hjælpe et barn
der har brug for det
ingen har før spurgt mig

hvorfor jeg vil være lærer
måske vidste jeg det ikke selv
før nu
det er som om
han er blevet min bedste ven

du er et godt menneske, siger han og griber min hånd
da jeg slår ud efter ham
fordi han efterligner min afvisende mimik

hans hænder er kraftige men elegante
han opdager, at jeg ser på dem

det er dem, der skal holde dig, siger han
fastholder mit blik
og jeg tror nok, at han har brune øjne
og det har jeg aldrig kunnet stå for

ja ja, siger jeg
tømmer det store ølkrus
til tonerne af Ace of Base
fra kælderens dansegulv

nu kan jeg jo gå selv
se ingen kørestol siger jeg
føler mig morsom
og forført

vi kan danse, foreslår han
og jeg ved godt
at uanset hvor meget
jeg kommer til at forsøge
vil jeg ikke kunne sige nej
til noget som helst han foreslår
da taxadøren står åben, hopper jeg med ind
griner af hans navneskilt
hvor der står Stefan

hvorfor har jeg slet ikke spurgt om hans navn

noget i mig siger, at vi går for stærkt frem
men jeg lader ham tage min hånd
føre mig ind i sin lejlighed med ægte tæpper
der ser dyre ud
men også en sofa der er så slidt og laset, at det ligner skrald
min fulde hjerne prøver ihærdigt at finde ud af
hvordan jakkesættet kan bo blandt ølkassereoler og ødelagte
plastiklamper

så lægger Stefan mig ned
klæder mig af
siger at det er for smukt
det der sker mellem os
så vi skal vente med sex

som jeg ligger på en madras på gulvet
forsvinder mine sidste parader
selvom der er alt muligt, der ikke stemmer
som for eksempel alt det med hans succesfulde familie
men hvorfor skulle han lyve om det
når han er så sød

vi kysser sultent i mange dage
mens vi går ture
han viser mig steder
jeg aldrig før har set eller hørt om
vi spiser på cafeer og restauranter
det hele kommer naturligt uden pause
glider fra det ene til det andet
min fortryllelse har slettet
de første skeptiske sætninger til Barbara
så jeg i stedet er ved at skrive
at jeg elsker ham

vi kysser på museer og i biografen
og han fortæller mig, hvor vi skal bo, når vi bliver rige
jeg ser det smukke i hans sjæl
fordi han taler om fremtid og vil vente med sex
falder til ro ved tanken om endelig at have fundet
ægte kærlighed
han betaler for det hele

og jeg skammer mig over min mistanke om
at han skulle lyve om sin succesfulde familie
vores kærlighed vokser, og han siger
at han resten af livet
vil bære mig

RØRVIG

20. JUNI 2019

Tobias løber over græsset
prøver forgæves at fange sin søster
med fire års forspring og længere ben

et kort øjeblik
nyder jeg deres leg
bliver glad for at se Laura lukker ham ind
indtil jeg kommer i tanke om
hvad der vil ske
hvis han falder og får blå mærker

pas på, råber jeg

jeg ser blå mærker vokse ud af ingenting
Nicolas kysser mig på håret
siger at det hele nok skal gå
men bekymringssvampen i min hjerne
suger angst
til jeg bliver blå

huden på hans ben er hvid og lys
af ekstra solcreme
det skulle jo nødigt hedde sig